

Apel Bractwa Przemienienia Pańskiego wystosowany w 100-lecie rewolucji 1917 roku

Z inicjatywą Akcji Pokuty Narodowej występuje Bractwo Przemienienia Pańskiego (Преображенское братство) – wspólnota wiernych Rosyjskiego Kościoła Prawosławnego, traktująca służbę na rzecz zachowania pamięci historycznej za jedno z podjętych przez siebie zadań, i która od długich lat odbudowuje pamięć, także i o tragicznych stronicach naszej historii XX wieku

Orędzie Grupy Inicjatywnej

Akcja Pokuty Narodowej 1917-2017

Żywiący nadzieję

Orędzie Grupy Inicjatywnej

Uważamy, że w bieżącym 2017 roku, w 100 rocznicę Katastrofy Rosyjskiej, historia daje nam niepowtarzalną, być może ostatnią szansę na uświadomienie sobie zła, które zhańbiło naszą ziemię w wieku XX i

postawienie problemu pokuty za wielomilionowe ofiary, bratobójczy konflikt, kult przemocy, panowanie strachu i inne grzechy i zbrodnie dokonane przez nasz naród.

Pokuta jest życiowo ważna dla nas, gdyż korzenie większości naszych dzisiejszych nieszczęść mają swoje źródła w tym, co działo się z nami w ciągu całego minionego stulecia.

Nie liczymy na to, aby, w obecnej sytuacji, pokuta mogła od razu stać się zjawiskiem ogólnonarodowym, mamy jednak nadzieję, że na nasz apel odpowiedzą ludzie mający żywe sumienie, którzy zachowali miłość do swojej Ojczyzny i czują się odpowiedzialni za nią.

Zwracamy się do osób w każdym wieku, należącym do różnych narodowości, wyznań, tradycji, kultur i poglądów politycznych z apelem, aby wreszcie nazwali zło złem, ale nie osądzali przy tym konkretnych ludzi wplątanych w tragedię wieku XX.

Uważamy, że dzięki jedności naszego losu narodowego i historycznego, wszyscy ludzie nie obojętni i odpowiedzialni mogą podjąć się pokuty.

Wierzymy, że tylko pokuta szczera, serdeczna, zgodna z sumieniem, pokuta za siebie i za tych z kim wiążą nas węzły wspólnego losu historycznego, może stać się podstawą dla prawdziwego pojednania narodu naszego kraju z samym sobą i własną historią.

Pokutę tę rozumiemy nie jako ściśle kościelny sakrament, nie jako działanie rytualne, społeczne czy ideologiczne, ale jako nasz wspólny powrót na Drogę Życia, którego teraz tak bardzo potrzebują wszystkie bez wyjątku narody, które jeszcze sto lat temu żyły na terytorium Rosyjskiego imperium.

Mamy nadzieję, że nazwanie zła po imieniu i podjęcie rzeczywistego trudu służącego naprawie doprowadzą do tego, że jego demoralizujące działanie wreszcie się zakończy, a jego konsekwencje uda się przezwyciężyć.

Wierzymy, że tylko poprzez taką pokutę możemy osiągnąć oczyszczenie i uwolnienie, uzdrowienie i odrodzenie, a także mocną nadzieję na przyszłość, na nowe godne życie całego narodu naszej Ojczyzny, która tak bardzo wiele wycierpiała.

Apelujemy do Państwa, abyście osobiście, lub wspólnie z innymi, przyłączyli się do Akcji Pokuty Narodowej w dowolnej formie dla Was możliwej.

Można na przykład:

1. Przemyśleć i przedstawić, jeśli to możliwe, publiczne (w internecie, smi, na spotkaniu publicznym), że w XX wieku nastąpiła w Rosji narodowa katastrofa, której przemilczanie albo półprawdy na jej temat do dziś zatruwają nasze życie.
2. Napisać i opublikować w swobodnej formie historię Państwa rodziny

(albo bliskich, przyjaciół), której w taki albo inny sposób dotknęło „czerwone koło” zeszłego wieku. Takim działaniem Państwo nie tylko uznacie przeszłość, ale i utrwalicie pamięć tych, którzy stali się niewinnymi ofiarami.

3. Wznieść modlitwę pokutną za Rosję, naród rosyjski i wszystkie narody ją zamieszkujące (teksty niektórych modlitw można znaleźć na stronie akcji: pokayanie1917.ru).

4. Dokonać różnych dzieł pokuty, świadczących o uznaniu tragicznych stron dziedzictwa sowieckiego i postsowieckiego, służących przywróceniu na naszą ziemię prawdy, piękna, dobra, godności ludzkiej, wiary, zaufania i kontaktów międzyludzkich

5. Napisać i opublikować Państwa refleksje na temat istoty tego, co stało się z naszym krajem w wieku XX, o następstwach katastrofy narodowej.

Jesteśmy gotowi umieścić materiały Państwa na stronach portalu akcji: pokayanie1917.ru.

Z inicjatywą Akcji Pokuty Narodowej występuje Bractwo Przemienienia Pańskiego (Преображенское братство) – wspólnota wiernych Rosyjskiego Kościoła Prawosławnego, traktująca służbę na rzecz zachowania pamięci historycznej za jedno z podjętych przez siebie zadań, i która od długich lat odbudowuje pamięć, także i o tragicznych stronicach naszej historii XX wieku.

Orędzie podpisali:

Aleksej Arcybuszew. pisarz i malarz, były więzień GUŁAG-u, wnuk ministra sprawiedliwości Cesarstwa Rosyjskiego Aleksandra Aleksandrowicza Chwostowa.

Andrej Smirnow, reżyser filmowy, aktor, scenarzysta i dramaturg, artysta ludowy Rosji.

Witalij Szentalski, pisarz.

Georgij Koczetkow, kapłan, rektor Prawosławno-Chrześcijańskiego Instytutu p.w. św. Filareta (Drozdowa), opiekun duchowny Bractwa Przemienienia Pańskiego.

Daria Wiolina, dramaturg, reżyser – dokumentalista, członek Związku Filmowców FR.

Dmitryj Aleszkowski, Przewodniczący Rady Fundacji Charytatywnej „Potrzebna Pomoc”.

Dmitryj Gasak, Przewodniczący Bractwa Przeobrażeńskie.

Ksenija Kriwoszeina (Paryż), malarka rosyjsko-francuska, publicystka, badaczka twórczości Matki Marii (Skobcowej).

Nikita Kriwoszejn (Paryż), pisarz, tłumacz, były więzień GUŁAGU-u, wnuk Aleksandra Wasilewicza Kriwoszejna, głównego zarządzającego sprawami organizacji rolnictwa i podziału ziemi (lata 1908-1915) i premiera Rządu Południa Rosji (1919-1920).

Nikołaj Swanidze, historyk i dziennikarz telewizyjny.

Nina Popowa, dyrektor Muzeum Anny Achmatowej w jej mieszkaniu na Nadbrzeżu Fontanki 34 w Petersburgu.

Oleg Szczerbakow, marszałek Rosyjskiego Zebrania Szlacheckiego.

Olga Sedakowa, poetka, filozof i filolog.

Julia Bałakszina, docent w Prawosławno-Chrześcijańskim Instytucie p.w. św. Filareta (Drozdowa) i w Rosyjskim Państwowym Uniwersytecie Pedagogicznym im. Hercena w Petersburgu, przewodnicząca Prawosławnego Bractwa p. w. św. Piotra.

Aleksandr Kornoughov, (Moskwa) artysta plastyk

Przeczytaj wywiad z ojcem Georgijem Koczetkowem, który ukazał się w „Teologii Politycznej Co Tydzień”: Stulecie października